

Жальба

Марія Влад

То хліба, то до хліба,
то смерті ближньому, то верху нижньому,
то дощу, то снігу в полі,
то свободи, то неволі,
ще коли б... смоли, боли...

Як прокльони, просьби лились

І мели-мели-моли —
лись міріади хробаків.

Кожен смертен щось хотів:

дай того, не дай сього,
щоб йому та щоб його —

Аж самим боліли вуха,
Батогом язик свистів.

Він же — слухав, слухав, слухав...

Розіп'ятий на хресті.